

ΜΕΤΑΝΟΙΑ - ΣΩΤΗΡΙΑ

της αμαρτίας

Για την αντιμετώπιση της ψυχικής νόσου, και από εχάτη προς τον άνθρωπο, ο Κύριος συνέστησε το μυστήριο της μετάνοιας. Η μετάνοια είναι το βασικό της ψυχής. Σε όλες περιπτώσεις αυτή γίνεται βωσση και όπως πρέπει, η χάρη του Κυρίου θεραπεύει την ψυχή που είναι άρρωστη, αφαιρεί την ενοχή για τις αμαρτίες και τη γαλήνη της και επαναφέρει αυτό που μετάνοια βιών καθαρότητα της αρχικής του δικαιοσύνης. Η μετάνοια είναι ένα είδος δεύτερου βαπτίσματος, με το οποίο η ψυχή που έσπασε και αμαρτίωσε, αναγεννιέται, απορρίπτει το θλιβερό και βαρύ φορτίο της αμαρτίας, που συμβάλλεται βίχα-βίχα επάνω της.

Να δοούμε πώς παρουσιάζεται η σωτήρια μετάνοια μέσα από μερικούς κατανοκτικούς στίχους.

1. "Παρακούσα εν τῇ γῆ, ψυχή μου μετανόησον· χεῖς ἐν τῷ ὄντι σου ἤμνη, πταυμάτων σου γυτρουται· δόξασον Χριστῷ τῷ Θεῷ! καρδιοχνώστα, ἡμαρτων· πρὸν καταδικάσῃς με, ἔλευσόν με!"
Ἐξώδερον ἀπόδοσι

Ο αμαρτωλός κουνεντιάζοντας με τὴ ψυχή του λέει: ψυχή μου παραμένοντας βεαυτή την ξυνη γῆ (Ἐβρ. 11, 13) (ἡ πραγματικὴ γῆ είναι ὁ οὐρανός) μετανόησε. Παρὶ στον τῶρο, τὸ χῶμα (= ὁ άνθρωπος) δὲν ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἡμνήσει τῷ Θεῷ, οὔτε ἡ ψυχή σου Ἄδμ (στὴ μέση κατάσταση τῶν ψυχῶν) νὰ πάρει μετὴ μετάνοια ἀρεβῆ τῶν αμαρτιῶν της. Ὁ βό, λοιπόν, εἶδα στὴ γῆ, βῶναξε δυνατὰ στον Σωτήρα Χριστῷ: καρδιοχνώστα, κύριε, αμαρτιβῶ. Πρῶτῶ με ἀπορρίψες δριβτικά καὶ τελεβιδικά, ἔλευσέ με τῶν ἀνάξιῶ καὶ ταχαίπτωρο.

2. "Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με Σωτήρ μου, τὴ ραθυμία της αμαρτίας συνεχόμενον· διεχέρων μου τὸν λογιθμόν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶ βῶδ ἀμπεχῶνος ἔρχα τῶν ἀνάδειςόν με, δωροβμενός μοι της ἐνδεκῆτης ὥρας τῶν μισθῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος!"
Ἐξώδερον ἀπόδοσι

Μὴ με καταδικάσῃς Σωτήρα μου, καὶ με κατὰ τῆς βίω κατηγορία τῶν ἐς ἑωνύμων βου αμαρτωλῶν (Ματθ. 25, 33). Ἡ ψυχή μου βριβῆται ολιχμάχτη σὺ δίχτυα της ραθυμίας της πνευματικῆς,

και κινδυνωει να πεθάνει τον αιώνιο πνευματικό θάνατο. Ξε-
θήκωθε με τη Χάρη σου το λογισμό μου σε μετανοία, ώστε
να γίνω δοκιμος και καρός ερχάτος του ἀμπελώνου σου, χα-
ρίστως σε μένα το μέσο έστω και της ενδεκατίας ώρας,
(Ματθ. 20, 6), καθώς και το θείο και μεγάλο σου έλεος.

3. " Των πεπραγμένων μοι δυνάων εννοών το άστοχα, επί τους βούς
καταβώχω στήθερός, τελώνων, μημνόμενος, και πόρνων
των σαρκώου σου, και τού άδωτου υιού. οίο και προσβήπτεω βοί
εργήμον, πρίν με καταδικάσης, φείδαι μου ο θεός και ελεήσον με!
ερωδεση απόδοση.

Ο άμαρτωός έχει την αίσθησι των πολλών του άμαρτιών. Η
γύπη ψυχική και ο πόνος κάνει τη καρδιά του. Ο χρόνος τρέχει και
φύγει και το τέμα πλησιάζει. Τοναυόμενος από το βαρύ βάρη
της άμαρτίας και άπεχθόμενος πιά τις φοβερές του πράξεις,
καταβώχω στον εώβηρα του πανάχου του θεού. Παρά-
ληψη των εαυτο του με των τελώνων (Λουκ. 18, 10), τη σαρκώου
πόρνων (Λουκ. 7, 37-38), και τον άδωτο υιο (Λουκ. 15, 11-14). και η-
τάει από τον κύριο να δείξει και σε άλλων των αρχήτων που έδη-
ξε και σε άλλων, να των γυπνεί, συλαδη, και να των δώσει
πρίν από την τελεσίδικη καταδικη, ως ελεήμων και πόρνων
επιχαρος κύριος του είναι.

4. " Πολλήκι των σμωδιαν εκτελών, ερωδεση των άμαρτιών εκ-
πληρών. τη μέν γύπτη άεματά φδέχόμενος, τη σε γύχη άτο-
πα λογισόμενος. απη' εκότερα διορθωδών, χριστέ ο θεός, διά
της μετανοίας και δώδον με!
ερωδεση απόδοση.

Ο σμωχράφος σε αυτό το εαχυρό κάνει μία πολύ βαρεια και δύσκολη
μυχολογική ανάλυση της άεκτημής τωής του χελεάνου. Παρηρήςει
των τούτο με των όποιο οι διδωροι λογισμοί κινδυνωει στον πνευμα-
τικό χώρο της προσωχής. Ο άεστατος νους του ανθρωπου, πάλι
ρεμβόζει και περιπλανιέται εδώ και εκεί, παρουσιάζεται ως σκηνή
επίδων των όποια δρούνε διαφορετικοί και ανύδστοι λογισμοί. Ο ένας

^{πρέπει να είναι}
Η μετάνοια είναι πράξη απολύτως προτεραιότητας στον Ιερό χώρο της Εκ-
κλησίας. Είναι για ευχαριστική και ανακαινιστική. Για την προσωπικότητα
που μετέχει στο Ευχαρισιακό Δείπνο. Και για ολόκληρη την Εκκλησιαστική
κοινότητα, που ζήτανε την αγάπη και τη σωστή δύναμη του Σπαιρού στην
ιστορική διαδρομή της ανθρωπότητας.

Η αναφορά στη μετάνοια θεωρείται, σήμερα, εμβληματική ζεπεραμένου στοιχείου
στο πλαίσιο της επικαιρότητας. Το θέμα των βελτιών της ιστορίας αναφορά και
πρόβλεψη της μοίρας του κόσμου, στον κόσμο, που χάνεται την απελευθέρω-
ση και την υπέρβαση του φόβου της αμαρτίας.

Η μετάνοια, αχρημόνο, είναι πράξη ένωση με κριτήρια των ανθρωπίνων το
συμπερινο, εκφραζόμενου πνευματικά, κόσμου. Ασύμβατη με τις τυποποιημένες
δομές του αιώνα, που χάνεται. Ανεργή και ακατανόητη για την προσωπικό-
τητα, που τρέφεται με την έσπαση της τεχνολογίας και με τη συνταγματική δια-
φήμιση της αβδονίας.

Η Εκκλησία ημάρτυ και ομολογεί αυτή τη δραματική ανέλιξη του ανθρώπου.
Την αδυναμία του. Την αμαρτωλότητα του. Την έκτασή του στη σκοτεινή κλη-
ροδο του κακού. Και κηρύττει, αδιάκοπα, μετάνοια. Αλλαγή προαναταξίωσης.
Ανακαινιστική των λογισμών. Διακοπή του ^{πρώτου βίου}. Χάραξη νέας
πορείας. Οδο στο Βασίλειο της Γαλατίας. Κοινωνία με τον Παναγκόριο. Έωση των
δωρεάν του Παναγκού Πνεύματος.

διαδέχεται τον άλλο με ταχύτητα άσπραπτος με σκοπό να κατακτήσουν
των πνευματική επάρχη της ψυχής, και να επιφέρουν μεγάλη
σύγχυση και αναταραχή σε αυτές.

Πολλές φορές κλαίει και θρηνεί ο αμαρτωλός, ενώ εκτελεί την
υμνωδία των δοξαρχικών ανθρωπών του Θεού, των ιερών μαρτυριών,
βρίσκονται να εκπληρώνω των αμαρτιών. και ενώ με τη γνώση μου
μέγαν αβήματα ιερά στο Θεό, των ίδια συχνή ο νους μου, πετώντας
μακριά από τον κερδο χώρο της προβωχής, δέχεται τα πρό-
βουχά και πονηρά. Αλλά και τα δύο διόρθωσε τα με τη χάρι του,
Χριστέ ο Θεός, και με την μετανοία και συντριβή δωδε με από
των περιπλημύθη και το άνητικό εκορπίσμα των πορνών μου.

5. Ήως πότε ψυχή μου επιμένεις τοις πταίσμασιν; Ήως
εγος χαλβαίνω μετανοίας υπέρθεσιν; λάβε κατά νόον
την κείνη των μελλόντων, και βοηθόν Χριστώ τω Θεώ.
Αμαρτων αναμαρτυτε κωριε, ελευθρον με.
ελευθρον αποδοθη.

Ο αμαρτωλός άνθρωπος κάνει διάλογο με τον εαυτό του.
Ήως πότε ψυχή μου θα επιμένεις στα βλαβήματα και τις αμαρ-
τίας; Μέχρι πότε θα αναβαίχης των βωτηρία μετανοίας;
Σκέψου ποση βωβαρά των κείνη, που θα ελθεί και με συντρι-
βή και ταπεινώση φωνάξει δυνατά στο Χριστό. Αμαρτων κω-
ριε! γέθ, που είσαι ο μόνος αναμαρτυτός, ελευθε με και δωδε με.

Η περίοδος του τριωδίου στην οποία βρισκόμαστε είναι κατ'εξοχήν
κατανυκτική και καιρός μετανοίας.

Ας εδωχθούμε να ανοίξω τις πύλες της μετανοίας μας
ο πανέχριστος κύριος και να γυθου με ελευθρον και των βωτηρία
μετανοίας. Αμήν.

F 90 Ποιος πένθει των πην της μετανοίας βλέπει να **3** Ανοίχονται μπροστά
του όφιλότες. Αρωμαίνεται, περπατάει, βιώνει, ανακαίνιζεται, χαίρεται. Ζη των
βωτηρία διαβάση της προβωπικότητας και το φωτεινό μεγαλείο της
Βασιλείας του Θεού.